

బోగిమంట

బ్రేకేయ్. ఆన లిడేం భోగిమంట
లేరా. పూర్వకాలంలో జనా
ర్థసన్యామిరభమంత ఎత్తు భోగి
మంటలు వేసుకొనేవారు. దాని
ముందు ఇదెంతరా. వాత తాటాకు
బుట్టలూ, కోళ్ళగంపలూ, పిడకల
దండలూ ఇచ్చినమ్మ పుణ్యం ఇవ్వ

ముల్లపూడి వెంకటరమణ
.....
నమ్మది. వాపంఅని. నిన్న సాయంత్రం
మనం బెల్లించి దండుకొచ్చిన కర్ర
పేల్లాను. అయినా మనకి పడేలే
కాబట్టి ఇది చాలుననుకో. నాకూ
పెద్దవాళ్ల గానంగుతో వెళ్ళి తిరగా

లనే ఉంది. కాని ఇల్లు కదిలే
పెద్దన్న పేకావారమ్మాయి నిచ్చి
వెళ్ళిచేస్తాడు. విధిలో ఎక్కడనా
కనపడ్డానంటే చిన్నన్నయ్య చావ
గొట్టేస్తాడు. వాళ్లే పెద్ద మొనగా
లై పట్టు.

...బ్రేకేయ్. మరేం, మా చిన్న
న్నయ్య వాళ్లు ఇవ్వడం చేస్తూ
ఉంటారో తెలుసా? ముత్యాలమ్మ
గుడిదగ్గర కేవల్యగారి వకీలు
బోర్డు భోగిమంటలోవేసి రూపాం
మని తగలబెడుతూ ఉంటారులే!
అవాలితే అలాటికాస్తీ... వాళ్ళు
కూతురులేదూ—కేవల్యగారి
కూతురు సుభద్ర? అదేం చేసిందో
తెలుసా? అయితే మిన పట్టుగాడి
అన్నయ్య మంచివాడు కాడనుకో.
వాడనలే రాడి. వైగా రాడిలతో
న్నహంచేసి, బీడీలు తాగుతాడు
అప్పలసామి బక్టవెన కాలం.
మొన్న పొద్దున్నేమో కేవల్య
గారి నుబ్బి గుమ్మంలో గొబ్బిళ్లు
పెడుతోందట. ఏడు సైకిలుమీద
రయ్మని వచ్చేసి ఆ గొబ్బిళ్ళమీద
నించి సైకిలు పోనిచ్చాడుట.
అప్పుడు పారిపోయాడనుకో. మళ్లా
నేమో, సాయంత్రం వాడూనూ
మా చిన్నన్నయ్యనూ గోదా
రొడ్డున అరుగుమీద నించునింటే
ఈ సుబ్బి నీళ్ళకొచ్చి వీళ్ళని చూసి
ఇలా మెటికలు విరిచేసుకుని “వెధవ
చచ్చినాడా” అనేసి చక్కాపోయిం
దిట. అందుకనే ఇవాళ మా చిన్న
న్నయ్య వాడూ కలిసి కేవల్య
గారి వకీలుబోర్డు ఎత్తుకుపోయి

“భంభం భం...
హారహార మహా దేవ”

★ బోగి మంట ★

బోగిమంట వేస్తున్నారు. రాత్రే బోర్డు తెచ్చేశారుట. మళ్ళీనే, కేషయ్యగారింటికి బోర్డు లేకపోతే బోడిగా బోసిపోయినట్లుంటుంది కదా అని బాలివడి, మంగలి వీరా సామి బోర్డులేదా? “సుకక్షవర భవనము, ఇక్కడ బ్యాండుమేళములు అద్దెకు రాబడును” అని ఉంటుంది, ఆ బోర్డు నేమో ఈ కేషయ్యగారింటికి తగిలిస్తారుటలే. పాపం వీరాసామి బీదవాడు గదా బోర్డులేక పోతే ఎలా అని “ఇక్కడ శుచిగా భోజనము పెట్టబడును, బ్రాహ్మణ భోజనహాలులు” అని రాసిఉన్న బోర్డుని వీరాసామి దుకాణానికి తగిలిస్తారుట. మా చిన్నన్నయ్య మంచివాడు కాబట్టి మినపట్టుగాడి అన్నయ్యకి ఇంత సాయం చేస్తున్నాడు. ఒకేయ్ మా చిన్నన్నయ్య గ్యాంగులీడరు తెలుసా?

...ఒకేయ్ బాబీ! మీ ఇంట్లోకి పరిగెట్టుకెళ్లి ఇంకో రెండు తాటాకుబుట్టలూ, నాలుగు బైండు బుక్కుల అట్టలూ పట్టారా. మంట అయిపోతోంది... వెధవది నేనే తెద్దును కాని మాయింట్లో బైండు బుక్కులు లేవు. వైగామా వెద్దన్నయ్య తలంటిపోసుకుంటున్నాడు. మాశాడంటే ఇప్పుడు నాకు తలంటి పారేస్తాడు. అందుకని నువ్వు పట్టా... షరవాలేదులే బైండుబుక్కు అట్టలేం సరస్వతి కాదులే...పాపం కాదు ఒట్టారా. మా చిన్నన్నయ్యకూడా చెప్పాడు అట్టలు సరస్వతికాదని. పట్టా. మం

టారిపోతోంది. బాగా తెల్లారిపోతే కాని మనని వీధిదాటి వెళ్లనియ్యరు. ఏవోయ్ సీ ఏ! నువ్వెళ్లి మీ పాక లోంచి కొంచెం గడ్డి, రెండు తాటాకులూ పట్టుకురా—తెల్లారే దాకా సరిపోతాయి...

...ఒకేయ్. ఒక రహస్యం చెబుతాను. కాని ఎవరితో చెప్పనని ఒట్టెయ్యండి నలుగురూ. ఎంత ఒట్టుపడితే అంత ఒట్టుకదూ?... ఇదికనక మనం చేస్తే వందలకొద్దీ, లక్షలకొద్దీ, కోట్లకొద్దీ రూపాయలు, మనకెన్ని కావాలంటే అన్ని, ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు వచ్చేస్తాయి. దానికి ఒక చిన్నపని చెయ్యాలి. చాలా సులభంలే... ఏం చెప్పనా? ఎవరితో చెప్పనని ఒట్టేగా. ఇదివరకు కోడండంగాడికి చెబితే వాడు చెడగొట్టేశాడు. లేపోతే ఎప్పుడో మేం ధనవంతులం అయిపోయేవాళ్లం.

ఇదంతా ఎలా జరిగిందంటే— ఒకరోజు నేమీ సరిగ్గా క్రింద ఉంటే, సంక్రాంతికి రెండుమూడు రోజుల ముందన్నమాట. ఏం? ఆ వేళ నేనూ, కోడండం, బడి ఎగేసి గోదాల్లో ఈతనేస్తుకొని వస్తున్నాం. అక్కడ రాంపాదాల అరుగుమీద ఒక సాధువు కూర్చున్నాడు. వాడేమో—కాదు ఆయన నేమీ మమ్మల్ని పిలిచాడు. “అబ్బాయిలూ మీ జనార్దన స్వామి కొండమీద గోపాలస్వామి గుడి ఉంది తెలుసా?” అన్నాడు. “తెలుసండి” అన్నాం. “చీకటిగా ఉంటుంది కదూ?” అన్నాడు.

“ఘోసండి—“అది పాతాళలో కానికి సారంగం అండి” అని మేం చెప్పాం. “కాదబ్బాయిలూ! అది కాశీకి వెళ్లే దారి, అందులో చాలా దూరంపోతే ఓ కొలనుంది. దాన్నిండా కొట్ల కొద్దీ రూపాయలున్నాయి, అవి ఎన్ని తీసినా అయిపోవు, మళ్లీ కొత్తవి వుడతాయి, మరి మీ కావాలా?” అని అడిగాడు. “కావాలండి కావాల” న్నాం మేము. అప్పుడు ఆ సాధు వేం చెప్పాడంటే “అబ్బాయిలూ ఆ కొలనులో రూపాయలు ఎవరన్నా ముట్టుకుంటే తల పగిలి చచ్చిపోతారు, అది ఒక భూతం తీసి ఇస్తే షరవాలేదు, ఆ భూతాన్ని వశపరచుకునే ఉపాయం చెబుతానాకేమిస్తారా?” అని అడిగాడు. “ఎదేనా నకేసండి” అన్నాం.

“అయితే నరే ఓ మరచెంబు, మీనాన్నగారి కంటి ఎవరూ చూడకుండా ఎవరికీ చెప్పకండా తే” అన్నాడు. అప్పుడు కోడండం గాణ్ణి మాయింటికి తీసుకొచ్చి పెరటిగుమ్మం గేటుమీదనించి మరచెంబూ కంటి వాడికి అందిచ్చి, నేను వీధిగుమ్మం వెంట బయటి కొచ్చాను. నరే అప్పుడు ఆ సాధువుకి అవి ఇచ్చేశాక ఆయన వెళ్తూ వెళ్తూ మాకు ఆ ఉపాయం చెప్పాడు. మంత్రాలూ అవీ ఏం లేవు తెలుసా? ‘భూతం కనక అల్లరి చేస్తే ఆంజనేయదండకం చదువుకోండి’ని చెప్పాడు... అదే మిటో తెలుసా? బోగినాడు సాయంత్రం చిన్నపిల్లలకి బోగిపళ్లు పోస్తారు కదా, అప్పుడు ఇంటింటికి వెళ్ళి దమ్మిడీలు, అవీ దొరక్కపోతే

“సుబ్బీ గొబ్బెమ్మ సుబ్బీ నియ్యవే
చామంతి పువ్వుంటి చెల్లెల్లియ్యవే”

—ఫోటో : ఉప్పయారి వెంకట క్రీనివాసరావు.

కానులూ వో గు చె య్యాలి. ఆ
డబ్బులు పెట్టి, ఒక బేడ వేరుకనగ
క్లాయలు కొనాలి. భూ తాన్ని
ప్రత్యేకం చేసుకోవాలనేవారు ఆ
వేరు కన క్కాయ ఆ వప్పు తిన
కూడదు. అంతా అవతల పారె
య్యాలి లేకపోతే ఎకరేనా సాధువు
లకి దానంచెయ్యాలి. వేరుకనగ
జొలకలుంటాయి చూడండి. ఆ
జొలకలన్నీ తినుకుని ఓ కుంపటి
బాగ్గులూ పట్టుకుని అర్ధరాత్రివేళ,
భయజేస్తే సాయంత్రం అయినా
ఫరవాలేదుట. ఏం?... కాబావీద
కళ్ళి నిప్పురాజేసి ఆ వేరు కన గ
జొలకల్ని బాగా బాగ్గులయ్యేదాకా

కాల్చి మాడ్చేయ్యాలి. అప్పుడు
ఆమాడి పోయిన జొలకల్ని
మొత్తగా ఊర్లం గా నూరాలి.
అందులో కొంచెం నీళ్లకలిపి
రెండుచేతుల్లోనూ దూరంగా పట్టు
కొని గుడ్డెర్రచేసి వాటికేసి చూసి
“ఓ భూతమూ రమ్ము” అనాలి.
అప్పుడు భూతం వచ్చి ‘వీమి స్వామి’
అంటుంది. ‘నాకు ఓ ఫదిరూపా
యలు తెమ్ము’ అంటే తవీమనీ
యిస్తుంది. కిందటిభోగిపండుగనాడు
నేనూ, కోదండం ఇల్లిల్లా తిరిగి
దమ్మిడిలు పోగుచేసి వచ్చి చెడి
తిప్పలుపడి మా కా బా మీ ద
అంతాచేశాం. నీ శ్మశ్మశ్మచైపోయి

నంనువల్ల ఉండలు కుదరలేదు.
అప్పుడు మళ్ళీ ఇంకొన్ని వేరుకనగ
జొలకలు కొనితెచ్చి మాడ్చిచేశాం.
భూతం వెళ్ళిపోతే రాలేదు. ఎన్నిసార్లు
పిలిచినా కోదండంగాడు నవ్వేసి
‘బైరాగాడు మనకిటోపీవేశాడురా.
భూతంలేదు గీతంలేదురా’ అని
వెక్కిరించాడు. అయితే నాకు
తవీమని జ్ఞాపకంవచ్చిందొకటి. వీడు
లేడూ? ఈ కోదండంగాడు—వీడు
శ్రీ ఆంజనేయస్వామివారికి వది
వేల రెండొందల కొబ్బరికాయలు
పాకేడిన్నాడు. ఎక్కాలు రాకండా
బడికొచ్చినపుడల్లా చెవిటిపంతులు
గారు కొట్టకుండా చేస్తే రెండొందల

★ భోగి మంట ★

కొబ్బరికాయలు కొడతాను స్వామి అని దణ్ణం వెట్టుకునేవాడు. ఓసారి వాళ్లనాన్నజేబులో రెండుపావలా కాసులు కొట్టేసి హంటరువాలీకి బేటీకి, ఖజాంచి సినిమాకి వెళ్లాడు. సాయంత్రం దెబ్బలుతప్పిస్తే లక్ష కొబ్బరికాయలు కొడతానని శ్రీ ఆంజనేయస్వామివారికి మొక్తాడు. అవన్నీ ఎగేసినందకు శ్రీ ఆంజనేయస్వామివారికి కోపంవచ్చింది. వచ్చి—మేం వేరుశనగ ఉండలు కట్టుకొని ఎంతపలిచినా భూతాన్ని

రాకుండా చేశాడు. కోడండంగాడి మూలానే అ పు డం తా చెడి పోయింది. దొంగవెధవ ఇప్పిడింకా నవ్వుతాడు సిగ్గులేకండా. అన్నీ అబద్ధాలేనంటాడు... ఒరేయ్ వాడు పచ్చి కేడి నం బరు వన్ తెలుసా? వాళ్లింటోనే కాదు మా యింటో పుస్తకాలు కూడా చెక్కేస్తాడు. ఓసారి నేను వాడి వెనసలు దాచేశా. మళ్లా నాకు తెలికుండా దాన్ని వాడు దొంగతనం చేశాడు. అప్పట్నుంచి

వాడితో మాటాడడం మానేశా. మళ్ళా భోగి ఎ పు డా స్తుం దా! ఉండలుచేసి భూతాన్ని పిలుద్దామా అని కూచున్నా.

...“నారి వెధవా! కిందటిభోగి ముందు కంబళి, మరచెంబు కాజే సింది నువ్వేనట్రా!” అని వెనకాల నుంచి ఎవరో ఉరమడంతో డబ్బా రేకుల సుబ్బారావు డబడబలు తపీమని ఆగిపోయాాయి. గుండె గుభేల్మంది. ఇంకో క్షణంనేపట్లో వీపు ఫెడీల్ మంది.

‘బాబోయ్’ అంటూ డబ్బా రేకుల సుబ్బారావు వెనక్కి తిరి గాడు. వెనకాల వాళ్ల పెద్దన్నయ్య నించున్నాడు ‘హూః’ అన్నాడు వాళ్ల పెద్దన్నయ్య కో పం గా. అమాంతం చలిమంట కాచుకుంటున్న శాస్త్రీ, సీ.వీ., బాబీ తోక ర్భూజించి పరుగో పరుగు. “వెధవ కానా! ఇవాని పండగకదా అని ఒక్క దెబ్బతో ఒదిలేశాను. లేపోతే పదిదెబ్బలు కొట్టేవాణ్ణి. నడు. లోపలికి నడు. నాన్న గాయా, అమ్మా భోగిపళ్లు చోస్తారు. నేను పేకావారమ్మాయి నిచ్చి వెళ్లి చేస్తా...” అన్నాడు పెద్దన్నయ్య.

“ఒద్దన్నయ్యా పేకావారమ్మాయిని వెళ్లి చెయ్యకు. ఇవాళ భోగేగా సాయంత్రం ఉండలుచేసి, భూతాన్నడిగి పథాలుగు రూపాయిలు తెచ్చి కంబళి, మరచెంబు మళ్ళీ కొనేస్తానన్నయ్యా...” అన్నాడు డబ్బారేకుల సుబ్బారావు గునుహ్న.

వాళ్ల పెద్దన్నయ్య పకపక నవ్వి, సుబ్బారావు నత్తిమీద తెలికగా మొట్టికాయ చేశాడు. ★

ది బెజనాడ స్కూల్ ఆఫ్ కామర్సు
 మరియు
 ది బెజనాడ కాలేజ్ ఆఫ్ టెలిగ్రఫీ,
 టెలిగ్రఫీ కోర్సు కింద బ్యాచ్ త్వరలో ప్రారంభమగును
 ప్రవేశము నాల్గు అంశాల తపాలా ద్వారా పంపుకు.
 ఫీజు వెం. 21/270 } జి.వి. రాఘవాచారి,
 గోపాలరెడ్డి గోడ, బెజనాడ. } ప్రిన్సిపాల్.

బాలసుధ బాలుర సమస్త వ్యాధులను హరిగొట్టును **బాలసుధ** మాకు కావలెను మాకు కావలెను

శ్రీపాదకృష్ణమూర్తిశాస్త్రి అండ్ సన్స్.
 రాజమండ్రి.